

Điểm thứ năm đe dọa toàn bộ châu Âu tự do. "Sự độc quyền tuyệt đối" vẫn chưa tồn tại một cách phổ biến, nhưng có một khuynh hướng mạnh mẽ hướng tới việc quốc hữu hóa các ngân hàng. Do đó, tất cả các ngân hàng lớn của Pháp và Áo đều đã được quốc hữu hóa hoàn toàn, và kết quả là các ngân hàng nhỏ hơn theo đúng nghĩa đen phải cạnh tranh với nhà nước.

Điểm thứ sáu, việc tập trung và quốc hữu hóa giao thông vận tải, là một thực tế hiển nhiên trên khắp Tây Âu. Điều tương tự cũng đúng đối với các phương tiện thông tin liên lạc. Chỉ riêng ở Hoa Kỳ, chúng ta mới thấy các tuyến đường sắt tư nhân cạnh tranh lẫn nhau – và cũng cạnh tranh với một mạng lưới hiệu quả gồm các công ty xe buýt và hãng hàng không. Hệ thống điện thoại của Mỹ, vẫn thuộc sở hữu tư nhân, là một trong những hệ thống tốt nhất thế giới.

Điểm thứ bảy đã tiến triển rất xa ở Châu Âu tự do và ở những nơi khác trên thế giới – tại Ấn Độ, Châu Phi, Mỹ Latinh. Trong những năm 1945–1946, dưới cái bóng của nỗi ám ảnh Đỏ (*Red hysteria*) làm ảnh hưởng ngay cả đến các đảng "Dân chủ Cơ đốc giáo" từ Eo biển Măng-sơ cho đến Viên, các cuộc quốc hữu hóa đã được ban hành ồ ạt tả hữu – một phần nhằm lấy lòng những người Xã hội chủ nghĩa, một phần như một biểu hiện của "ý thức xã hội Cơ đốc giáo".

Điểm thứ tám, nói một cách công bằng, lại hợp khẩu vị hơn đối với Chế độ Quốc xã và các chế độ tương tự khác – những chế độ đã áp đặt chế độ lao động cưỡng bách. Tuy nhiên, các "đạo quân lao động" trên cơ sở tự nguyện cũng từng xuất hiện ở Hoa Kỳ trong thời kỳ Chính sách Mới (*New Deal*).

Điểm thứ chín phải được hiểu dưới ánh sáng khái niệm của Marx về "sự ngu muội của đời sống nông thôn". Người nông dân đã luôn và vẫn là đá ngáng đường đối với các thử nghiệm xã hội chủ nghĩa ở khắp mọi nơi. Vì ông ta tự trồng trọt thức ăn cho mình và thường sống trong ngôi nhà của chính mình, ông ta ít bị "kiểm soát" hơn bất kỳ ai khác. Sự đô thị hóa của nền văn minh chúng ta là một hiện tượng toàn cầu không cần đến sự hỗ trợ hay quy hoạch nào. Việc nó có phải là một phúc lành hay không lại là một câu hỏi hoàn toàn khác. Dẫu vậy, ở Nga, giấc mơ về *Agrogorod* – "Thành phố Nông nghiệp" – vẫn liên tục xuất hiện trở lại trong các giới lãnh đạo Cộng sản.

Điểm thứ mười về cơ bản đã là một yêu sách được phần lớn các đảng cánh tả đáp ứng. Khái niệm cốt lõi của nó là kỳ vọng rằng sự san bằng về trí tuệ - xã hội và sự chuẩn hóa kiến thức ở độ tuổi nhỏ sẽ củng cố và thúc đẩy sự bình đẳng cũng như tính đồng nhất.